

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.3.2007
KOM(2007) 126 endelig

2003/0168 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM LOVVALGSREGLER FOR FORPLIGTELSE UDEN FOR KONTRAKT
("ROM II")**

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG i henhold til EF-traktatens artikel 250,
stk. 2

DA

DA

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM LOVVALGSREGLER FOR FORPLIGTELSE UDEN FOR KONTRAKT ("ROM II")

1. INDLEDNING

Ifølge EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), skal Kommissionen afgive udtalelse om de ændringer, Europa-Parlamentet foreslår ved andenbehandlingen. Kommissionen forelægger hermed sin udtalelse om Parlamentets foreslåede 19 ændringer.

2. BAGGRUND

Forslaget¹ blev vedtaget af Kommissionen den 22. juli 2003 og sendt til Europa-Parlamentet og Rådet samme dag. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse om Kommissionens forslag den 2. juni 2004². Europa-Parlamentet vedtog på et plenarmøde 54 ændringer ved førstebehandlingen den 6. juli 2005³. Kommissionen vedtog sit ændrede forslag den 21. februar 2006⁴. Rådet vedtog sin fælles holdning den 25. september 2006⁵. Kommissionen vedtog sin meddelelse om Rådets fælles holdning den 27. september 2006⁶. Europa-Parlamentet vedtog på et plenarmøde 19 ændringer ved andenbehandlingen den 18. januar 2007.

3. FORMÅLET MED FORSLAGET

Spørgsmålet om retternes internationale kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse i én medlemsstat af retsafgørelser afsagt i en anden medlemsstat er behandlet i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000, som gælder på det civil- og handelsretlige område for både kontraktlige og ikke-kontraktlige forpligtelser. Hvad angår spørgsmålet om lovvalg, blev reglerne for kontrakter harmoniseret medlemsstaterne imellem ved *Rom-konventionen af 1980 om, hvilken lov der finder anvendelse på kontraktlige forbindelser*, som Kommissionen foreslår at lade erstatte af "Rom I"-forordningen⁷, der i øjeblikket er genstand for forhandlinger i Rådet og Europa-Parlamentet. Der findes imidlertid ikke generelle harmoniserede regler inden for Fællesskabet, om hvilken lov der finder anvendelse på

---

¹ KOM(2003) 427 endelig., 2003/0168 (COD).

² EUT C 241 af 28.9.2004, s. 1.

³ A6-0211/2005.

⁴ KOM(2006) 83 endelig.

⁵ Fælles holdning (EF) nr. 22/2006, EUT C 289 E af 28.11.2006, s. 68-83.

⁶ KOM(2006) 566 endelig.

⁷ KOM(2005) 650 endelig.

forpligtelser uden for kontraktforhold. Formålet med Kommissionens forslag er at afhjælpe denne mangel.

Kommissionens forslag tager således sigte på at harmonisere lovvalgsreglerne for forpligtelser uden for kontraktforhold på det civil- og handelsretlige område (færdselsuheld, produktansvar, illoyal konkurrence osv.) og vedtage fælles regler for hele EU om, hvilken lov der finder anvendelse på forpligtelser af denne art.

Formålet med at harmonisere disse regler er at øge retssikkerheden for borgerne og de økonomiske aktører samt undgå *forumshopping*, som kan føre til potentielt forskellige konkrete resultater for parterne, afhængigt af hvilken ret sagen bliver indbragt for.

4. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

4.1. Ændringer, som Kommissionen accepterer

- Kommissionen kan acceptere **ændring 1**. Der er tale om en teknisk formuleringsændring af hensyn til, at Rom-konventionen af 1980 om, hvilken lov der finder anvendelse på kontraktlige forpligtelser erstattes af den fremtidige "Rom I"-forordning, som i øjeblikket er genstand for forhandling i Rådet og i Europa-Parlamentet.
- Kommissionen kan acceptere **ændring 23**. Kommissionen havde ganske vist i sit ændringsforslag foretrukket en formulering, der tydeligere udtrykte, at ikke-kompenserende erstatning ikke i sig selv er i modstrid med ordre public, hvis der er tale om et rimeligt beløb. Da den foranstaltning, der er foreslået af Parlamentet, giver dommeren en bred skønsmargen, accepterer Kommissionen imidlertid den formulering, der er foreslået af Europa-Parlamentet.
- Kommissionen kan acceptere **ændring 30**, som præciserer anvendelsesområdet for særreglen vedrørende overtrædelse af konkurrencereglerne ved tilføjelse af en henvisning til traktatens artikel 81 og 82. Kommissionen undrer sig imidlertid over, hvorfor Europa-Parlamentet har besluttet at beholde en betragtning om særreglen for overtrædelse af konkurrencereglerne, når den i øvrigt har ladet denne særregel udgå (ændring 17).

4.2 Ændringer, som Kommissionen accepterer delvist eller med forbehold af ændret formulering

- Hvad angår **ændring 3**, er Kommissionen ikke imod en betragtning, hvori der gøres opmærksom på, at Rom II ligeledes anvendes på objektivi ansvar og på spørgsmålet om bestemmelse af, hvilke personer der kan handle ansvarspådragende. Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at der er tale om to forskellige spørgsmål, som burde omhandles i to individuelle betragtninger i logisk overensstemmelse med forordningen. Det foreslås at formulere betragtning 11 således: "*Begrebet "forpligtelse uden for kontrakt" varierer med hensyn til udlægning fra en medlemsstat til en anden. Ved anvendelsen af denne forordning bør "forpligtelse uden for kontrakt" derfor forstås som et selvstændigt begreb. Det bør navnlig omfatte forpligtelser, der udspringer af objektivi ansvar.*" Desuden kunne der indsættes en ny betragtning 28a) med følgende formulering: "*Den retlige sikkerhed kræver, at forordningen præcist fastsætter området for den lovgivning, der navnlig regulerer bestemmelsen af, hvilke personer der kan handle ansvarspådragende.*"

- Der foreslås med **ændring 28** to tekniske formuleringsændringer. Kommissionen deler Parlamentets ønske om, at der anvendes en kohærent terminologi i alle sprogversioner. Betragtning 19 har til formål at introducere "*illoyal konkurrence*" og "*handlinger, der begrænser den frie konkurrence*", som er nævnt udtrykkeligt i artikel 6 i Rådets fælles holdning (engelsk version og fransk version). I den franske version af den fælles holdning omtales disse to områder ligeledes udtrykkeligt i betragtning 19, hvilket ikke er tilfældet i den engelske version. Kommissionen foreslår derfor, at den engelske version af betragtning 19 afstemmes efter den franske version. Hvad angår forslaget om at anvende termen "markedet" i slutningen af betragtningen, så afspejler det ikke i tilstrækkelig grad det dobbelte aspekt i artikel 6, som har til formål at beskytte både forbindelserne mellem konkurrenter og forbrugernes kollektive interesser⁸. Kommissionen foreslår derfor følgende formulering: "*Tilknytningen til loven i det land, hvor forholdet mellem konkurrenter eller forbrugernes kollektive interesser påvirkes eller vil kunne blive påvirket, tilgodeser generelt disse formål.*"
- Kommissionen går principielt ind for at præcisere anvendelsesområdet for særreglen med hensyn til miljøskader, men beklager, at definitionen i **ændring 32** er restriktiv og begrænser reglens anvendelsesområde, således at den f. eks. ikke anvendes på luftforurening. Kommissionen kan kun acceptere en definition, hvis den dækker alle forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af en miljøskade, uanset skadens art.
- Ifølge **ændring 26** skal rapporten om anvendelsen af forordningen navnlig omhandle to spørgsmål: spørgsmålet om anvendelse af udenlandsk ret ved medlemsstaternes domstole (stk. 2 og 3 i ændringen) og spørgsmålet om lovvalg ved færdselsuheld. Kommissionen accepterer principielt den del, der vedrører anvendelsen af udenlandsk ret, således som den allerede havde gjort det i sit ændrede forslag, men mener imidlertid, at erstatningsproblematikken, som nævnes i slutningen af denne artikels andet stykke, går ud over dette spørgsmål. Det drejer sig her om den materielle civilret i medlemsstaterne, og Rom II er ikke et velegnet udgangspunkt for en behandling af dette komplekse spørgsmål. Hvad angår afsnittet om færdselsuheld, beskriver det meget præcist, hvilken arbejdsmetode Kommissionen skal anvende ved udarbejdelsen af sin rapport. Eftersom Kommissionens arbejdsmetode er omfattet af meget præcise interne regler, ønsker den at holde fast ved den formulering, som den havde foreslået i sit ændrede forslag: "*Rapporten skal tillige omfatte en undersøgelse af, om det er hensigtsmæssigt at vedtage særlige fællesskabsregler gældende for færdselsuheld*".

4.3 Ændring, som Kommissionen afviser

- Kommissionen kan ikke acceptere **ændring 4**, som meget generelt fastsætter, at dommeren råder over en skønsmargen ved anvendelsen af forordningen. Det er korrekt, at dommeren råder over en skønsmargen med hensyn til den lovgivning, der skal anvendes i forbindelse med undtagelsesbestemmelserne i artikel 4, 5, 10, 11 og 12, men dette er ikke tilfældet for de andre regler. Den foreslåede formulering ville svække den retssikkerhed, som vedtagelsen af forordningen havde til formål at sikre. Kommissionen mener derfor, at betragtning 16 og 18, som udtrykkeligt henviser til undtagelsesbestemmelsen, er tilstrækkelige.

---

⁸ Direktiv 98/27/EF af 19.5.1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser anvender den samme formulering "*forbrugernes kollektive interesser*".

- Kommissionen kan ikke acceptere **ændring 9, 15 og 19**, som introducerer en ny særregel vedrørende krænkelse af privatlivets fred og individets rettigheder. Kommissionen havde allerede afvist denne regel ved førstebehandlingen. Under henvisning til en fastlåst politisk situation i Rådet foretrækker Kommissionen fremover at udelukke dette vanskelige spørgsmål fra forordningens anvendelsesområde, som foreslået i dens ændrede forslag, da der er meget få internationale tvister på området.
- Kommissionen kan ikke acceptere **ændring 10**, der tager sigte på en hypotetisk situation, hvor parterne ikke har foretaget et udtrykkeligt lovvalg, og som gør det muligt for dommeren at påberåbe sig andre forhold med henblik på et sådant valg. Den foreslåede formulering synes ikke at være forenelig med målet vedrørende retssikkerhed, som kræver sikkerhed med hensyn til, om parterne har et valg.
- Kommissionen kan ikke acceptere **ændring 11 og 22**, som har til formål at introducere princippet om "*restitutio in integrum*" ved evaluering af erstatning til ofre for personskader. Selv om Kommissionen mener, at denne ide er meget interessant med henblik på at forbedre situationen for ulykkesofre, vurderer den, at der her er tale om en harmonisering af den materielle civilret i medlemsstaterne, som ikke hører hjemme i en retsakt, der tager sigte på at harmonisere reglerne i den internationale privatret.
- **Ændring 12** tager sigte på at indsætte en ny betragtning, som gør det muligt for en part, der fremsætter krav, selv at tage spørgsmålet om lovvalg op, hvis han ønsker det. I sit ændrede forslag havde Kommissionen allerede forklaret, at den gik ind for at lette arbejdet for dommere, der skal behandle internationale tvister, men at man ikke kunne anmode alle parter herom, navnlig ikke dem, som ikke er repræsenteret af en advokat. Eftersom Kommissionen ikke kan acceptere en sådan regel, kan den heller ikke godtage, at der blot indsættes en betragtning herom, eftersom der er tale om et horisontalt spørgsmål, som burde behandles mere generelt. Kommissionen vil til gengæld gerne se nærmere på spørgsmålet om anvendelse af udenlandsk ret ved medlemsstaternes domstole i forbindelse med rapporten om anvendelsen af forordningen, således som den allerede havde foreslået i sit ændringsforslag.
- Kommissionen har af de samme årsager afvist **ændring 13**, ifølge hvilken dommeren ex officio bør fastlægge fremmed ret, der finder anvendelse, idet parterne kan anmodes om at medvirke hertil. Kommissionen skønner, at hovedparten af medlemsstaterne ikke ville være i stand til at anvende en sådan regel, da der ikke er oprettet effektive strukturer til dette formål. Den mener imidlertid, at det er et meget interessant forslag, som fortjener særlig opmærksomhed i rapporten om forordningens anvendelse.
- Eftersom Europa-Parlamentet har afvist ændringsforslaget om at indsætte en ny artikel 15a, kan Kommissionen ikke være positivt indstillet over for **ændring 16**, som udtrykkeligt henviser til artikel 15a, som i øvrigt er udgået i teksten.
- Kommissionen kan ikke acceptere **ændring 17**, som har til formål at ophæve særreglen om overtrædelse af konkurrencereglerne. Som det allerede er forklaret i ændringsforslaget, styrker særreglen retssikkerheden og løsningernes forudsigelighed, idet den præciserer, hvor skaden er sket. Kommissionen sætter i øvrigt spørgsmålstegn ved Europa-Parlamentets hensigter, da det på trods af denne ophævelse har opretholdt og endog styrket betragtningen om denne særregel (betragtning 21). Hvis Europa-Parlamentet i

virkeligheden ønsker at opretholde særreglen, accepterer Kommissionen den, således som den var formuleret i ændring 31, der blev afvist af Europa-Parlamentet.

- Kommissionen kan ikke acceptere **ændring 24**, som genindfører en regel vedrørende anvendelsen af Rom II i forbindelse med andre fællesskabsretsakter, som omfatter regler, der har indvirkning på lovvalget og navnlig retsakterne for det indre marked. I betragtning af den seneste udvikling i Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med forhandlingerne om andre forslag forekommer det ikke længere nødvendigt at indføje en sådan skræddersyet bestemmelse i denne retsakt.

5. KONKLUSION

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.